

تفکیک زمین‌شیمیایی توده‌های نفوذی بارور از نابارور در کمربند مس پورفیری کرمان

* بهنام شفیعی؛ دانشگاه گلستان، دانشکده علوم پایه، گروه زمین‌شناسی
جمشید شهاب‌پور؛ دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده علوم پایه، گروه زمین‌شناسی

چکیده

توده‌های نفوذی بارور و نابارور با سن الیگو-میوسن و ترکیب کانی‌شناسی مشابه در کمربند مس پورفیری کرمان تقاضوت‌های زمین‌شیمیایی مهمی را از لحاظ عناصر فرعی و خاکی نادر آشکار کردند. توده‌های نفوذی بارور بهبهرین نحوی با ویژگی‌هایی مانند مقادیر اندک اکسید منگنز (درصد وزنی $\leq 10\%$ MnO)، ایتریوم (Y ≤ 18 ppm) و عناصر خاکی نادر سنگین (Yb $\leq 1/9$ ppm) و مقادیر زیاد عناصر با میدان پایداری زیاد ($\sum \text{HFSE} \leq 100$ ppm) و عناصر خاکی نادر سنگین (La/Yb ≥ 20) و همچنین استرانسیوم (Sr/Y ≥ 30 ، ۴۰.۶-۱۰.۱۵ ppm)، تقریق شدید از عناصر خاکی نادر (La/Yb ≥ 20) و همچنین بی‌هنجاری مثبت یورپیوم (Eu/Eu* ≥ 1) از توده‌های نابارور با ویژگی‌های $\text{MnO} \leq 10\% \text{ wt.}$ ، $\text{MnO} = 12-50$ ppm، Eu/Eu* ≥ 1 ، La/Yb < 15 ، Sr = ۱۸۴-۵۷۶ ppm، Y = $\text{Sr}/\text{Y} \leq 30$ ، Eu/Eu* < 1 ، La/Yb < 15 ، $\text{Sr} = 184-576$ ppm، Y تفکیک گردیدند. این ویژگی‌ها به عنوان شاخص ماقماهای آبدار و اکسیدان معروفی شدند که می‌توانند ناشی از شرایط متفاوت شکل‌گیری آن‌ها در مقایسه با ماقماهای نابارور باشد. طبق پژوهش حاضر، برخی نمودارهای تفکیک گفته شد که می‌توانند به عنوان ابزاری برای شناسایی توده‌های نفوذی بارور، جایی که این توده‌ها با توده‌های نفوذی نابارور همراه هستند، در دیگر مکان‌های مس خیز ایران استفاده شوند عبارتند از: Y-Sr/Yb-SiO₂, La/Yb-SiO₂, Sr/Y-SiO₂, MnO-Y, $\sum \text{HFSE}$ -Y و La/Yb-Yb, .Eu/Eu*-SiO₂

مقدمه

در ایالت‌های مس پورفیری، در مقیاس ناحیه‌ای و محلی، توده‌های نفوذی از نظر کانهزاپی قابل تفکیک به دو گروه بارور و نابارور هستند. گروه بارور توده‌های نفوذی هستند که مولد کانهزاپی مس هستند و در اکثر ایالت‌های واحد فلززایی مس تعداد کمی از این نوع توده‌های نفوذی، وجود دارند. گروه نابارور اشاره به توده‌هایی دارد که کانهزاپی با آن‌ها حادث نشده است. این گروه تعداد بسیاری از توده‌ها را در یک ایالت فلززایی مس به خود اختصاص می‌دهند که در جوار توده‌های بارور قرار دارند و آن‌ها را همراهی می‌کنند؛ هر چند که ممکن است به لحاظ سنی مشابه یا متفاوت باشند. در دهه‌های اخیر تلاش‌های ارزشمند و فراوانی برای تفکیک

واژه‌های کلیدی: زمین‌شیمی، مس پورفیری، نفوذی‌های بارور
دریافت ۹۰/۱۵/۹۱
پذیرش ۹۱/۱۰/۱۸

*نویسنده مسئول behnam.shafiei@gmail.com

توده‌های نفوذی بارور از توده‌های نابارور در ایالت‌های واجد فلزاتی مس پورفیری بهویژه در آند (شیلی) و آریزونا (جنوب‌غرب ایالات متحده آمریکا) و با استفاده از روش‌های گوناگون مانند کانی‌شناسی، شیمی‌کانی، زمین‌شیمی سنگ کُل و تحقیقات ایزوتوپی انجام پذیرفته است [۱۱]-[۱]. طبق این پژوهش‌ها رهیافت‌های ارزشمندی با راهبرد اکتشاف ناحیه‌ای به دست آمده است. ایران‌زمین به عنوان بخشی از نواحی غربی کمربند فلزاتی تنیس برای تحمل تکتونیک خاص نواحی همگرایی صفات، کمان‌های ماقمایی متعدد، مجزا و باریکی را در دوران سنوزوییک در پهنه خود جای داده است که واجد کانسارها و نشانه‌های فراوانی از کانی‌سازی مس و بهویژه از نوع پورفیری هستند. از مهمترین نواحی آتش‌نشانی- نفوذی واجد کانسار و نشانه‌های کانی‌سازی مس پورفیری می‌توان به کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان در جنوب شرق ایران اشاره کرد که واجد بیش از ۲۰۰ کانسار، اندیس و نشانه معدنی از کانی‌سازی مس است که بسیاری از آن‌ها ویژگی‌های مس پورفیری را به نمایش گذاشتند (شکل ۱ الف، ب). کانی‌سازی مس پورفیری در کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان از لحظه زمانی و مکانی با توده‌های نفوذی کمزرفای متعلق به میوسن میانی- پایانی (گرانیتوییدهای تیپ کوه پنج) رخ داده است [۱۵]-[۱۶]. در مقابل، توده‌های نفوذی ایوسن- الیگوسن (گرانیتوییدهای تیپ جبال بارز) هرچند که به فراوانی در ناحیه کمان ماقمایی و در جوار این توده‌ها وجود دارند لیکن هیچ‌گونه کانی‌سازی اصلی از مس پورفیری با آن‌ها حادث نشده است. به عبارت بهتر توده‌های گرانیتوییدی میوسن میانی- پایانی، بارور و گرانیتوییدهای ایوسن- الیگوسن نابارور بودند [۱۷]، [۱۶].

در این مقاله با بهره‌گیری از پردازش داده‌های زمین‌شیمیایی عناصر فرعی و خاکی نادر از توده‌های نفوذی بارور و نابارور، معیارهای زمین‌شیمیایی برای تفکیک این توده‌ها آشکار شده و مورد تحلیل قرار گرفته است که می‌توانند در مرحله پیجوبی و اکتشاف ناحیه‌ای در مناطق تحت اکتشاف مس پورفیری در ایران مورد توجه قرار گیرند.

مواد و روش‌ها

در راستای دستیابی به هدف فوق، تعداد ۳۷ نمونه نسبتاً سالم و یا با حداقل آثار هوایی و دگرسانی (بر پایه میزان $\leq 3\%$ L.O.I.) و همچنین مشاهدات پتروگرافی از مجموع ۲۰۳ نمونه) و البته با ترکیب سنگ‌شناسی مشابه (دیوریت- کوارتزدیوریت- گرانودیوریت) مربوط به این دو تیپ توده نفوذی از گمانه‌های اکتشافی عمیق (تا ژرفای ۱۰۰۰ متری) و همچنین محل‌های بروزد این توده‌ها برداشت گردید. نمونه‌ها بعد از آماده‌سازی در کارگاه و آزمایشگاه‌های تحقیقاتی مجتمع مس سرچشمۀ برای انجام آنالیز شیمیایی عناصر اصلی، فرعی و خاکی نادر با فناوری‌های ICP-AES و ICP-MS توسط شرکت ALS Chemex در ونکوور کانادا ارسال شدند. آنالیز‌های مذکور با حد تشخیص 1 ppm درصد برای عناصر اصلی و 0.1 ppm برای عناصر فرعی و خاکی نادر با خطای کمتر از 2% برای همه عناصر مذکور انجام پذیرفته است. در جدول ۱ مشخصات مربوط به نمونه‌های استفاده شده و در جدول ۲ نتایج آنالیز شیمیایی ۳۷ عدد نمونه ارایه شده است.

چهولی: خلاصهای از پیشگاهی مکاتنه، کاتنه، شناسنامه، و سنگشنسته‌ها، ۷۳ نمونه استناده شده در آینه پیشنهاش.

جدول ١

نام نمونه	موقیعیت جغرافی	موقعیت مکانی نمونه برداری	موقعیت مکانی نمونه برداری	نسبت فوتو فلوری	نام نمونه
ترکیب متگل-شناختی (رسمه جسمی)	بلورت گوارنارنیورت	بلورت گوارنارنیورت	بلورت گوارنارنیورت	۰/۵۷	SP
-	بلورت گوارنارنیورت	بلورت گوارنارنیورت	بلورت گوارنارنیورت	۰/۵۷	GCH-1
گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	۰/۵۷	GCH-4
گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	گوارنارنیورت	۰/۵۷	GCH-5
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GCH-16
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GCH-19
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GSH-2
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GSV-3
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GSV-5
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GSV-6
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GKK-2
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GKK-4
گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	گل انولنورت	۰/۵۷	GSD-6

جولہ

جدول ۲. نتایج تجزیه شیمیایی عناصر اصلی، فرعی و نادرخاکی در ۳۷ عدد نمونه استفاده شده پژوهش حاضر

Sample	AP	DAF	DZF	GKF	IWP	KDF	KPP	LZP	MP	NP	RAMP	SCP	SKF	SNP	SP	GCH-1	GCH-4	GCH-5	GCH-16	
SiO ₂	60.81	64.30	65.32	69.89	63.03	62.50	62.85	64.31	64.06	60.23	64.30	64.57	65.52	61.95	62.93	62.62	64.72	64.76	59.33	
TiO ₂	0.59	0.49	0.51	0.54	0.53	0.49	0.41	0.33	0.71	0.69	0.44	0.59	0.52	0.51	0.43	0.52	0.49	0.47	0.76	
Al ₂ O ₃	17.71	15.10	18.73	17.00	17.50	17.85	17.25	15.21	16.72	17.89	15.90	17.35	15.85	17.70	17.15	16.85	16.23	15.85	15.88	
Fe ₂ O ₃	1.26	1.98	1.21	1.04	2.03	1.96	1.91	1.10	1.15	1.32	1.14	1.15	1.07	1.15	1.53	2.02	1.98	1.97	2.29	
FeO	2.26	2.87	2.13	2.52	2.18	1.74	2.04	2.26	2.30	1.96	2.01	2.02	1.79	2.25	2.12	3.35	3.05	2.11	3.59	
MnO	0.04	0.04	0.05	0.07	0.07	0.06	0.05	0.15	0.03	0.26	0.09	0.02	0.02	0.05	0.07	0.09	0.10	0.12	0.13	
MgO	3.02	3.08	2.22	2.97	2.98	2.38	2.82	2.32	2.51	3.08	1.98	2.29	2.27	2.92	2.52	4.79	2.85	3.09	4.97	
CaO	3.78	4.15	2.53	5.31	3.41	3.16	5.92	5.04	3.30	4.19	3.77	4.32	3.33	5.11	4.56	4.59	4.31	4.46	6.39	
Na ₂ O	4.52	3.64	3.87	3.75	4.72	4.83	3.49	3.87	3.82	4.52	3.68	3.85	3.79	3.80	3.93	3.58	3.68	3.49	3.28	
K ₂ O	2.32	1.18	1.45	1.46	2.43	2.09	1.81	1.52	2.91	1.99	2.01	2.03	2.17	1.23	1.14	0.46	2.21	2.11	1.71	
P ₂ O ₅	0.35	0.20	0.17	0.24	0.22	0.19	0.23	0.26	0.11	0.49	0.13	0.21	0.24	0.18	0.17	0.11	0.11	0.07	0.17	
LO.I.	2.87	2.87	3.03	2.90	2.39	2.92	2.29	2.70	3.19	2.93	2.16	3.04	2.81	2.88	2.88	2.01	1.75	1.98	2.36	
Total	99.57	100.69	99.37	99.69	101.49	100.05	100.90	100.07	100.79	99.44	99.41	101.60	100.18	99.67	99.73	100.99	99.74	99.56	100.87	
Ba	529	630	855	602	585	681	639	349	689	559	446	736	663	606	744	178	310	309	308	
Rb	99	58	92	89	93	95	89	87	94	84	76	100	92	98	85	114	185	182	157	
Sr	554	514	496	622	979	939	779	885	884	408	700	865	857	1015	490	317	310	350		
Y	5	13	7	15	10	9	8	18	12	11	12	11	9	9	14	13	14	24		
Zr	41	53	49	54	70	48	65	75	62	73	62	59	69	63	70	118	104	135	119	
Nb	13	11	10	12	12	12	11	13	12	11	14	12	13	11	5	4	4	3		
Th	4.43	13.75	17.20	9.67	5.63	7.40	8.69	8.52	15.40	8.75	12.10	35.00	17.55	4.38	7.79	8.31	7.59	7.22	6.18	
Pb	16	24	14	8	14	11	26	10	18	16	57	34	8	15	16	8	12	9	73	
Ni	18	22	22	21	14	12	30	15	18	15	19	20	28	14	22	36	58	57	46	
Cr	20	38	35	31	30	31	53	25	28	22	23	53	35	23	26	30	32	41	36	
Hf	2.96	3.10	3.22	3.70	3.54	3.36	3.22	3.30	3.32	3.01	3.80	3.21	3.50	3.20	2.50	3.44	3.11	3.70	3.51	
Ca	3.62	1.38	3.18	0.92	0.87	1.31	3.10	1.32	1.05	1.02	3.21	2.02	3.16	1.71	1.28	4.41	2.85	2.58	1.22	
Ta	0.61	0.72	0.59	0.62	0.60	0.65	0.71	0.63	0.60	0.51	0.60	0.42	0.70	0.61	0.63	0.50	0.51	0.52	0.41	
La	19.10	29.61	28.03	29.90	28.50	21.80	30.90	30.10	39.03	23.91	22.53	33.20	29.90	20.30	33.30	16.82	13.41	13.52	13.90	
Co	35.90	47.72	40.90	52.79	51.74	38.80	58.81	53.25	58.40	41.80	43.72	55.90	52.79	39.70	55.70	31.22	25.30	25.51	30.33	
Pr	4.11	5.61	3.83	6.18	5.10	4.63	5.65	7.64	7.48	4.93	4.94	7.05	6.18	4.57	6.33	3.57	3.04	3.11	4.07	
Nd	15.02	29.43	11.60	23.54	23.11	17.20	23.50	26.50	24.80	16.05	18.00	21.70	23.50	17.40	23.00	13.80	11.40	11.81	16.45	
Sm	2.52	2.84	1.76	3.32	3.02	3.08	2.79	4.36	4.01	3.88	3.18	3.02	3.32	3.57	3.38	2.76	2.38	2.52	4.02	
Eu	0.91	0.98	0.66	1.14	0.96	0.99	0.89	1.35	1.42	1.07	0.90	1.19	1.14	0.97	1.16	0.77	0.74	0.79	1.16	
Gd	1.65	2.38	1.60	2.80	2.27	2.64	2.04	3.93	3.52	2.86	2.81	3.07	2.80	2.55	3.19	2.61	2.35	2.42	4.02	
Tb	0.25	0.45	0.30	0.51	0.39	0.34	0.34	0.57	0.49	0.38	0.41	0.39	0.51	0.34	0.41	0.38	0.35	0.37	0.62	
Dy	1.06	2.40	1.38	2.92	1.92	1.74	1.72	2.82	2.26	2.03	2.07	1.98	2.72	1.62	2.10	2.49	2.30	2.45	4.21	
Ho	0.16	0.45	0.33	0.53	0.53	0.31	0.32	0.57	0.43	0.38	0.40	0.31	0.33	0.32	0.37	0.52	0.48	0.48	0.66	
Er	0.50	1.29	0.98	1.66	1.02	0.91	0.80	1.53	1.28	1.10	1.26	1.03	1.09	0.87	1.13	1.49	1.42	1.54	2.66	
Tm	0.07	0.19	0.15	0.24	0.14	0.13	0.12	0.20	0.16	0.16	0.17	0.16	0.17	0.12	0.16	0.25	0.23	0.24	0.43	
Yb	0.36	1.26	0.63	1.54	0.85	0.81	0.81	1.46	1.08	0.99	1.18	1.01	1.14	0.71	1.04	1.51	1.50	1.68	2.66	
Lu	0.05	0.19	0.15	0.23	0.13	0.12	0.13	0.22	0.17	0.15	0.17	0.14	0.13	0.12	0.15	0.25	0.28	0.26	0.44	
Sample	GCH-19	GCH-26	GSH-2	GBV-3	CSV-6	GEV-4	GKK-4	GKK-7	GSD-4	GSD-10	GSD-14	GPZ-3	GPZ-6	GPZ-11	GPZ-13	GPZ-14	GPZ-20			
SiO ₂	80.37	85.31	60.47	65.72	66.76	69.50	59.53	64.81	64.33	60.09	61.14	60.03	65.81	61.02	60.12	59.81	60.23	65.80		
TiO ₂	0.52	0.42	0.68	0.50	0.31	0.43	0.61	0.44	0.54	0.76	0.63	0.74	0.44	0.74	0.53	0.49	0.48	0.45		
Al ₂ O ₃	18.25	15.43	17.30	15.20	16.11	14.75	16.05	15.85	15.85	16.25	17.11	16.86	16.42	17.01	17.13	17.25	16.45			
Fe ₂ O ₃	2.32	1.90	1.15	2.21	1.18	1.93	2.11	1.94	2.04	2.25	1.83	2.24	0.92	1.24	2.03	1.38	1.58	1.95		
FeO	3.71	1.77	3.68	1.96	1.57	1.83	3.27	2.23	2.37	3.18	3.03	1.93	1.90	3.08	2.36	2.12	2.68	2.33		
MnO	0.11	0.08	0.11	0.05	0.09	0.07	0.14	0.13	0.16	0.10	0.09	0.14	0.04	0.13	0.14	0.11	0.11	0.13		
MgO	4.04	2.98	4.51	3.08	2.12	3.13	4.72	3.68	2.98	3.95	4.55	4.88	2.72	4.87	4.78	4.74	4.75	4.28		
CaO	5.73	4.24	5.82	2.84	4.22	3.07	6.21	3.93	4.56	5.82	5.56	5.81	4.23	5.93	5.15	5.65	5.82	3.11		
Na ₂ O	3.40	3.03	3.63	4.22	3.57	3.68	2.55	3.32	3.36	3.75	3.26	3.36	3.61	3.32	3.34	3.19	3.47	3.16		
K ₂ O	1.93	2.96	2.88	3.99	2.12	3.66	1.28	2.49	2.29	1.35	1.40	1.15	1.37	2.55	1.78	1.72	1.48	2.58		
P ₂ O ₅	0.17	0.14	0.14	0.16	0.07	0.11	0.12	0.11	0.11	0.18	0.11	0.23	0.08	0.09	0.18	0.14	0.19	0.08		
LO.I.	2.23	1.92	0.60	1.17	1.19	1.08	1.64	1.52	0.85	2.33	1.77	1.55	2.22	1.34	2.41	2.27	1.00	1.07		
Total	101.08	100.15	101.05	101.08	99.73	100.24	99.13	99.83	99.49	99.64	99.41	100.16	98.98	100.53	100.83	99.34	99.52	99.39		
Ba	251	769	814	562	374	457	198	375	326	191	227	339	135	377	524	484	412	503		
Rb	108	99	93	128	198	132	146	94	172	157	86	139	129	111	163	93	96	112		
Sr	307	395	431	302	289	252	298	270	277	238	308	370	340	271	576	458	474	184		
Y	29	17	21	25	12	23	16	21	24	28	15	21	24	24	17	18	20	28		
Zr	175	150	138	248	91	209	78	157	14											

زمین‌شناسی ناحیه‌ای کمربند مس پورفیری کرمان

از لحاظ زمین‌شناسی ناحیه‌ای، کمربند مس پورفیری کرمان بر مجموعه آتشفسانی-نفوذی مشهور به کمربند دهچ- ساردوییه [۱۸] منطبق است که در حقیقت این کمربند بخش جنوب شرقی کمان ماگمایی ارومیه-دختر است. کمربند دهچ- ساردوییه با درازای تقریبی ۵۰۰ کیلومتر و پهنای تقریبی ۸۰ کیلومتر با روند شمال غرب- جنوب‌شرق بر حاشیه جنوبی خرد قاره ایران مرکزی (بلوک سه گانه یزد- طبس- لوت) واقع گردیده است (شکل ۱. الف). از نظر ساختاری بخش عده کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان بهمیزه از نواحی شمال غرب تا مرکز محصور بین دو سیستم گسله اصلی معکوس با مؤلفه امتداد لغز راستگرد [۱۹] و دارای روند شمال غرب- جنوب شرق بعنای گسل رفسنجان در حاشیه شمالی و گسل نایین- بافت در حاشیه جنوبی است (شکل ۱ ب). این کمان به نظر می‌رسد از شرق منطقه ساردوییه به‌طرف جنوب خاوری با یک گسل امتداد لغز با روند تقریباً شمالی- جنوبی از روند غالب شمال غرب- جنوب‌شرق خود منحرف شده است و به‌طرف جنوب خاوری با روند شمال، شمال غرب- جنوب، جنوب‌شرق توسعه پیدا کرده است. در بخش جنوب خاوری، این مجموعه ماگمایی نیز بین دو سیستم گسله معکوس با مؤلفه امتداد لغز راستگرد [۱۹] به عنوان ادامه احتمالی گسل ناییند) در حاشیه شمالی و گسل سربیزان در حاشیه جنوبی محصور شده است (شکل ۱ ب).

به لحاظ تشکیلات سنگی در کمربند مس پورفیری کرمان (شکل ۱. ب)، سنگ‌های ایوسن و ابتدای الیگوسن مهمترین و گسترده‌ترین واحدهای زمین‌شناسی را به‌خود اختصاص داده‌اند و شامل سنگ‌های رسوی پالیوسن- ایوسن آغازین با رخساره فلیشی، توالی آتشفسانی- رسوی ایوسن آغازین- میانی (مجموعه بحرآسمان) با سرشت شبه تولیتی- کالک آلکالین معمولی [۲۰]، [۲۱]، سنگ‌های رسوی با رخساره فلیشی ایوسن میانی، توالی‌های آتشفسانی- رسوی ایوسن میانی- پایانی (مجموعه رازک) با سرشت کالک آلکالین غالب و سنگ‌های آتشفسانی ایوسن پایانی- الیگوسن میانی (مجموعه هزار) با سرشت شوشونیتی هستند [۱۳]، [۲۱]. تشکیل و نفوذ توده‌های گرانیتوییدی عمیق (تیپ جبال بارز) در اواسط ایوسن تا الیگوسن با سرشت کالک آلکالین معمولی [۲۲]، رسویگذاری تشکیلات قرمز زیرین، قم و قرمز فوقانی به سن الیگو- میوسن، تشکیل و نفوذ توده‌های گرانیتوییدی کم ژرف (تیپ کوهپنج) در میوسن میانی- پایانی و واحدهای سابولکانیک تیپ دهچ به‌همراه فوران‌های محدود آندزیتی، داسیتی، ریوداسیتی و ریولیتی از تیپ مزاحم و آج در میوسن پایانی- پلیوسن همگی با سرشت آداتیتی [۱۷]، نهشته‌های ضخیم تخریبی پلیوسن، و نهایتاً جریان‌های گدازه‌ای آلکالی بازالت این کمان را در طی ۶۰ میلیون سال دوران سنوزوییک شکل داده‌اند.

ماگماتیسم نفوذی و کانی‌سازی مس پورفیری در کمربند دهچ- ساردوییه

ماگماتیسم در زمان شکل‌گیری کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان (دوره ایوسن) غالباً به‌صورت فعالیت‌های آتشفسانی بوده است به‌گونه‌ای که در مدت زمان ایوسن بالغ بر ۶۶۰۰۰ کیلومتر مکعب سنگ آتشفسانی به شکل

گذازه و مواد آذرآواری کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان را بنیان نهادند [۱۸]؛ لیکن وجود توده‌های نفوذی در مجموعه‌های ذکر شده با روابط صحرایی نسبتاً مشخص مانند سطوح تماس [۱۹]، [۲۰]، [۲۳] و داده‌های ایزوتوپی [۱۴]، [۲۳]، [۲۴]، نشانه‌هایی از آغاز شدن فعالیت‌های آذرین نفوذی در این کمان از زمان ایوسن میانی- بالایی است. هرچند که دیمیتری‌جواس^۱ [۱۸] آغاز فعالیت‌های ماگمایی نفوذی را با جای‌گزینی توده‌های نفوذی تیپ جبال بارز به الیگو- میوسن نسبت داده است لیکن در برخی از نواحی کمان (جنوب ساردوییه و جبال بارز) پوشیده شدن توده‌های گرانودیبوریتی- گرانیتی تیپ جبال بارز با افق‌های رسوبی- تخریبی ایوسن پایانی و همچنین نفوذ توده‌هایی از همین تیپ و با همین ترکیب تا سطوح میانی چینه‌شناسی مجموعه بحر‌آسمان (ایوسن آغازین- میانی) در جنوب‌غربی خانه‌خاتون همگی می‌توانند نشانه‌هایی از شروع ملکماتیسم نفوذی در زمان ایوسن میانی- فوقانی و اندکی بعد از آغاز شدن فعالیت‌های آتش‌شکنی در کمان باشد [۲۳]. فعالیت‌های آذرین نفوذی با سطح جای‌گزینی عمیق که از این زمان در کمان ماگمایی آغاز گردیده بود باشد زیاد در اکثر نواحی کمان (جبال بارز، سبزه واران، ساردوییه، بافت، چهارگنبد، رفسنجان، بردیسر، پاریز) همراه با فعالیت‌های آتش‌شکنی ایوسن میانی- پایانی و الیگوسن میانی (مجموعه هزار) و حتی بعد از به خاموشی گراییدن فعالیت‌های آتش‌شکنی (الیگوسن میانی) تا پایان الیگوسن ادامه پیدا کرد و در نتیجه گسترهای خطی از توده‌های آذرین نفوذی عمیق بر مناطق از پیش داغ شده (عمدتاً منطبق بر مجموعه‌های آذرین بحر‌آسمان و رازک) در نواحی جنوب خاوری تا مرکزی کمان ماگمایی شکل گرفت [۲۱] (شکل ۱. ب). توده‌های آذرین نفوذی تیپ جبال بارز به عنوان توده‌های نابارور، عمدتاً واحد بافت همسان دانه است و از طیف سنگ‌شناسی گسترهای (از گابرو تا گرانیت) برخوردارند. فعالیت‌های گستره آذرین نفوذی در کمان بعد از یک وقفه ۱۰ میلیون ساله، در دوره میوسن میانی تا پایانی [۱۲]، [۱۳]، [۱۴]، [۲۴]، [۲۵]، جای خود را به توده‌های گرانیت‌وییدی و در اندازه استوک و کوچکتری داد که تا سطوح کم عمق پوسته نفوذ کردند و عمدتاً در بخش‌های مرکزی و شمال باختری کمان جای‌گزین شدند و بدین ترتیب توده‌های گرانیت‌وییدی تیپ کوه پنج را بدون وجود واحدهای مافیک در گستره کمان شکل دادند [۲۶] (شکل ۱. ب). توده‌های نفوذی تیپ کوه پنج به عنوان توده‌های نفوذی مولد کانسارهای مس پورفیری دارای بافت پورفیری و ترکیب سنگ‌شناسی محدود از دیوریت تا گرانودیبوریت هستند؛ اما برتری سنگ‌شناسی با توده‌های کوارتز دیوریتی است. بهطور خلاصه می‌توان گفت که فعالیت‌های آذرین نفوذی در کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان در دو گروه سنی ایوسن پایانی- الیگوسن (تیپ جبال بارز) و میوسن میانی- پایانی (تیپ کوه پنج) رخ داده‌اند. بر خلاف توده‌های نفوذی نابارور تیپ جبال بارز که با فعالیت‌های آتش‌شکنی گستره ایوسن تا الیگوسن میانی همراه هستند. توده‌های نفوذی تیپ کوه پنج به عنوان توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری، در زمانی که فعالیت‌های آتش‌شکنی روبه زوال گذاشتند در کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان تشکیل و جای‌گزین شدند [۱۷]. بلحاظ کانی‌سازی مس پورفیری، از بخش‌های

۱. Dimitrijevic

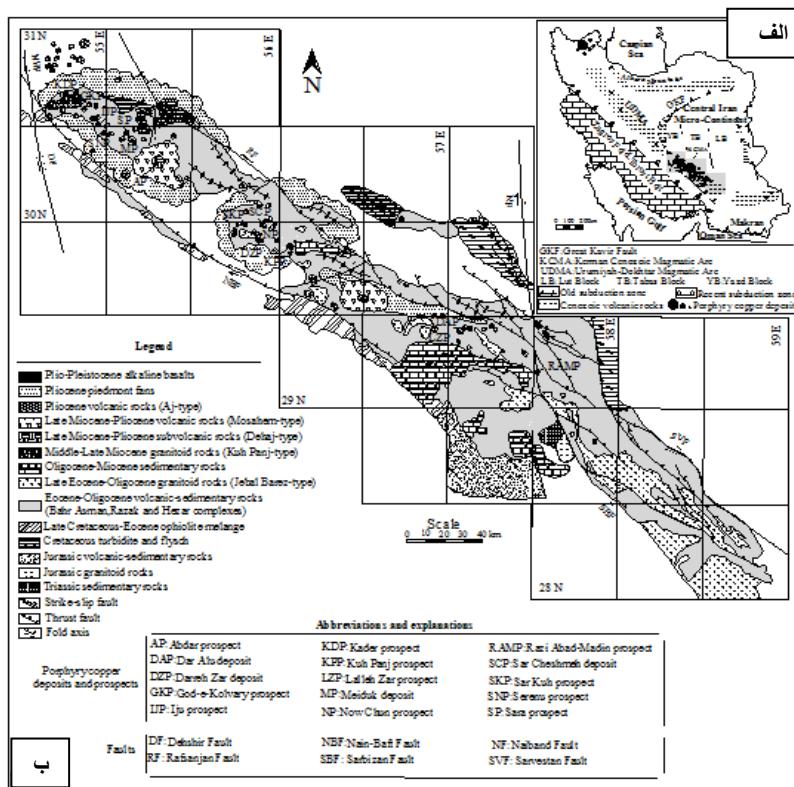
بخش‌های جنوب خاوری به طرف نواحی مرکزی و شمال باختری کمربند بر شدت کانی‌سازی و تعدد کانسارهای مس پورفیری افزوده می‌شود؛ به طوری که نواحی شمال باختری محل وجود رخدادهای اصلی و اقتصادی از کانسارهای مس پورفیری در کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان است (شکل ۱ ب). این نواحی منطبق بر ضخیمترین بخش‌های پوسته کمان ماگمایی کرمان (با ضخامت ۴۵ تا ۵۰ کیلومتر) هستند (شکل ۲). در این نواحی گرانیتوییدهای تیپ کوهپنج و واحدهای ساب ولکانیک تیپ دهچ به سن میوسن میانی‌پایانی و میوسن پایانی-پلیوسن (همگی با گرایش آدکیتی) از تمرکز زیادی نسبت به دیگر مناطق برخوردارند. در مقابل، بخش‌های جنوب خاوری کمربند با ضخامت بین ۳۰ تا ۴۰ کیلومتر شدت کانی‌سازی مس پورفیری بسیار ضعیف و کم اهمیت است (شکل ۱ و ۲). تأمل در ویژگی‌های فوق الذکر نشان می‌دهد که بخش شمال باختری (پهنه دهچ-پاریز) کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان با ویژگی‌هایی مانند وجود رخدادهای فراوان از استوک‌های گرانیتوییدی تیپ کوهپنج و توده‌های ساب ولکانیک تیپ دهچ با گرایش شباهدکیتی به سن میوسن میانی-پلیوسن، فشرده شدن بین دو سیستم گسله امتداد لغز فشارشی راستگرد در شمال و جنوب، دارا بودن حداقل ضخامت‌های پوسته و همچنین ظاهر ساختن ویژگی‌های نواحی بالازده و فرسایش یافته قابل تفکیک از نواحی مرکزی (پهنه رفسنجان) و بهویژه جنوب باختری (پهنه خانه خاتون- جبالبارز) کمان است. این نشان می‌دهد که ماگماتیسم مولد فلز‌زایی مس پورفیری در مراحل نهایی تکامل کمان ماگمایی و با ضخیم‌شدن پوسته همراه و همزاد بوده است [۱۷].

نتایج و بحث

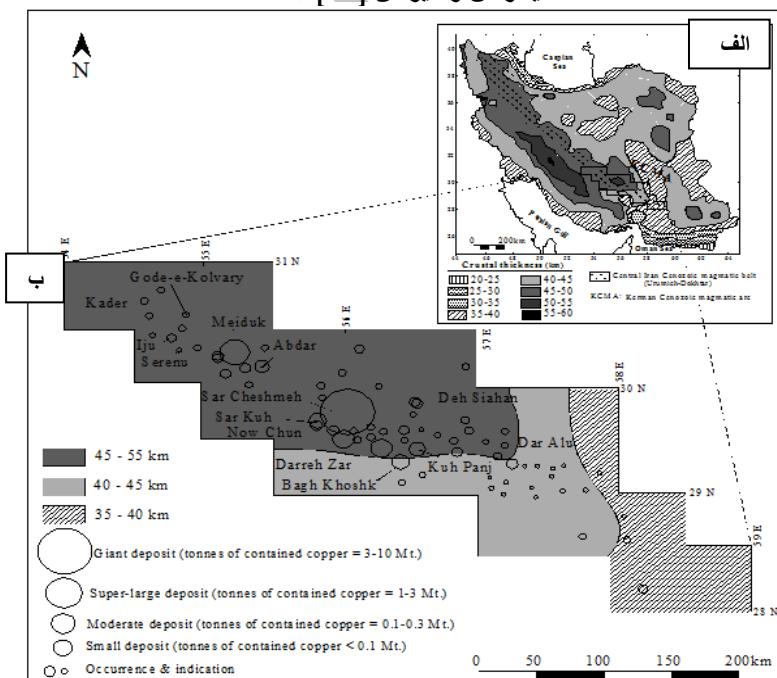
با وجود شباهت‌های موجود در ویژگی‌های سنگشناسی میکروسکوپی و همچنین زمین‌شیمی عناصر اصلی در توده‌های نفوذی با ترکیب سنگشناسی یکسان (دیوریت- کوارتزدیوریت- گرانودیوریت) از هر دو گروه سنی (الیگوسن و میوسن) توده‌های نفوذی نابارور و توده‌های بارور در کمربند مس پورفیری کرمان، تقاوتشاهی زمین‌شیمیایی بهویژه از نظر فراوانی برخی عناصر فرعی و خاکی نادر در آن‌ها آشکار شد که بر اساس این تقاوتشاهی می‌توان آن‌ها را از یکدیگر تفکیک کرد. مهم‌ترین عناصری که این تقاوتشاهی را آشکار ساختند عبارتند از: عناصر فرعی MnO ، Y ، HFS ، Sr و عناصر خاکی نادر شامل La ، Eu و Yb . با استفاده از این تقاوتشاهی زمین‌شیمیایی، نسبت‌های شاخصی مانند Y/Sr ، La/Yb و Eu/Eu^* با مقادیر عددی مقاولت در هر دو گروه از توده‌های نفوذی حاصل شد که با ترسیم مقادیر این نسبت‌ها در مقابل برخی عناصر مانند Y ، Yb و SiO_2 نمودارهایی ساخته شد که توانست توده‌های بارور را از نابارور تفکیک کند که از مهم‌ترین آن‌ها SiO_2 نمودارهای دو متغیره مانند La/Yb-SiO_2 ، La/Yb-Yb ، Sr/Y-Y ، Sr/Y-SiO_2 و Eu/Eu^* - La/Yb به عنوان نمودارهای SiO_2 را نام برد که می‌توانند همراه با نمودارهای MnO-Y [۶] و $\sum \text{HFSE-Y}$ [۱۰] به عنوان نمودارهای تفکیک کننده توده‌های نفوذی بارور از نابارور استفاده شوند. این تقاوتشاهی علاوه بر نقش کاربردی آن‌ها در اکتشاف ناحیه‌ای از جنبه‌های صرفاً علمی به عنوان شاخص‌هایی در تعبیر و تفسیر فرایندهای سنگزایی و

فلززایی می‌توانند نقش اساسی ایفا کنند. در ادامه برخی از این تقاؤت‌های زمین‌شیمیایی و نمودارهای تفکیک کننده

بررسی می‌شوند:

شکل ۱. نقشه ساده شده زمین‌شناسی کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان و موقعیت توده‌های نفوذی بارور و نابارور
الیگومن و میوسن [۱۷]

شکل ۲. الف) نقشه ساده شده ضخامت پوسته در گستره ایران بر پایه نقشه عمق امروزی موهو [۴۸]
ب) نقشه تعییرات ضخامت پوسته قاره‌ای در سراسر کمان ماگمایی سنوزوییک کرمان و تمرکز کانسارت‌های اصلی مس
پورفیری در بخش‌های شمال غربی کمان که متنطبق بر حداکثر ضخامت پوسته است [۱۷]

تهی‌شدنگی از MnO ، Y و عناصر HFS

یکی از مهمترین ویژگی‌های توده‌های گرانیتوییدی مولد کانسارهای مس پورفیری مقادیر اندک MnO (کمتر از ۱٪ درصد)، Y (کمتر از ۱۸ ppm) و مقادیر کمتر از ۱۰۰ ppm مجموع عناصر با میدان پایداری زیاد ($\Sigma\text{HFSE}: \text{Nb}, \text{Zr}, \text{Hf}, \text{Ta}$) است که بالدوین و همکاران [۶] و لانگ و همکاران [۱۰] آنها را به عنوان یک ویژگی تفکیک‌کننده برای تفکیک توده‌های پورفیری بارور و نابارور به ترتیب در کمربند آند (شیلی) و کانسارهای مس پورفیری موجود در ایالت آریزونای آمریکا معرفی کردند. این ویژگی‌ها که به صورت نمودار تفکیک کننده ارایه شده‌اند به موضوع توده‌های پورفیری بارور را از توده‌های پورفیری نیمه‌بارور و توده‌های نابارور (گرانیتوییدهای تیپ جبال بارز) تفکیک کرده است (شکل ۳ و ۴). مطابق شکل ۳، توده‌های گرانیتوییدی مولد کانسارهای اصلی مس پورفیری کرمان از جمله کانسارهای سرچشمه، میدوک، دره زار، سرکوه، سارا و آبدار در محدوده توده‌های بارور، توده‌های گرانیتوییدی کانسارهای فرعی مانند کانسارهای درآلو، سرنو، کدر، ایجو، نوچون، کومپنج، لالمزار، و رضی‌آباد مدین در محدوده توده‌های نیمه‌بارور و توده‌های گرانیتوییدی تیپ جبال بارز همگی در محدوده توده‌های نابارور واقع شده‌اند. این مطلب با داده‌های اکتشافی ذخیره و عیار این کانسارها و همچنین فعالیت‌های اکتشافی اخیر شرکت مس در تطابق نسبتاً خوبی است. تهی‌شدنگی از Y ، MnO و عناصر HFS بعلت نیوری می‌تواند در مراحل مختلف تاریخ تکامل توده‌های گرانیتوییدی رخ دهد. چهار احتمال قوی برای این تهی‌شدنگی مطرح شده است که عبارتند از [۶، ۱۰]:

الف) در زمان ذوببخشی سنگ منشأ: در این مورد اعتقاد بر این است که توده‌های نفوذی بارور از ذوببخشی سنگ منشأی حاصل شده‌اند که یا در این عناصر تهی بوده است و یا کانی‌هایی در پس مانده ذوب در خود نگذاشته‌اند (مانند گارنت، آمفیبول و پیروکسن);

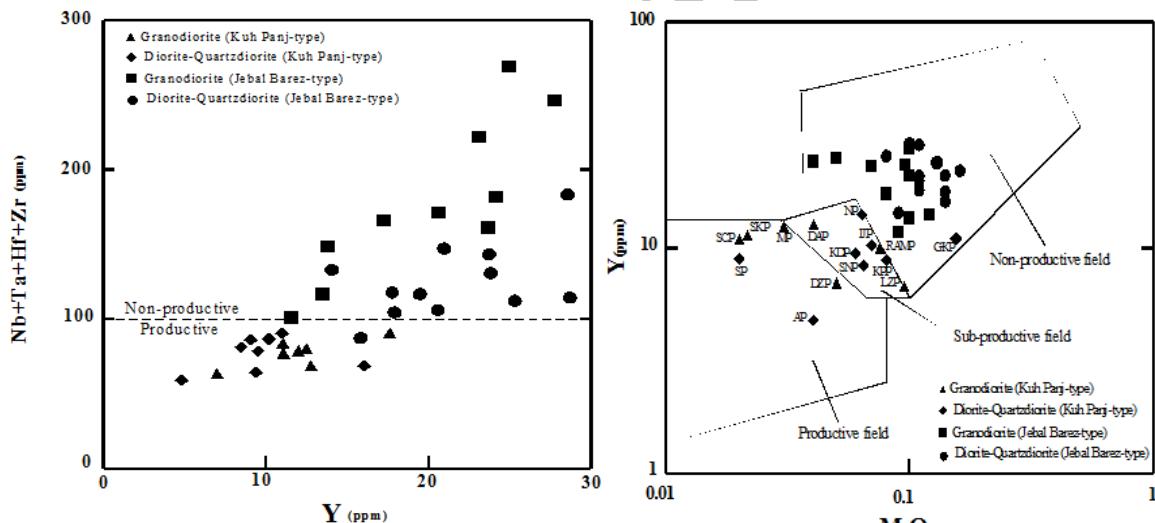
ب) در طی تبلور تفریقی: تبلور تقریبی برخی کانی‌ها در ماقماهای بارور (مانند آمفیبول، اسفن، زیرکن) باعث جدایش بیشتر عناصر مذکور به داخل آنها و نهایتاً تهی‌شدنگی آنها در ماقماهی نهایی در مقایسه با توده‌های نابارور می‌گردد؛

ج) در طی خروج مواد فرار: جداشدن یک فاز غنی از CO_2 در عمق [۲۶] و یا یک فاز غنی از H_2O در سطوح بالایی پوسته می‌تواند باعث حذف Y و MnO از ماقماهای بارور گردد؛

د) در طی دگرسانی گرمابی: گذر و اندرکنش سیالات و محلول‌های داغ ماقماهی و یا جوی با ماقماهای بارور متبلور شده می‌تواند باعث حذف Y و Mn از محلول کانه‌ساز گردد.

در مراحل اولیه تبلور، اتلاف مواد فرار ممکن است نقش مهمی را در حذف کردن منگنز از ماقماهای بارور ایفا کند. سیالات و محلول‌های گرمابی واجد مقادیر چشمگیری از MnO هستند که این مطلب با وجود رگه‌های اکسید منگنز فراوان در اطراف سیستم‌های پورفیری قابل تأیید است. ماقماهای بارور باقی‌مانده سرانجام بدین‌گونه دچار تهی‌شدنگی از MnO می‌گردد. همچنین تبلور هورنبلند و ایلمنیت از ماقماهای بارور و یا پایدار باقی‌ماندن این

کانی‌ها در پس‌مانده حاصل از ذوب‌بخشی می‌تواند باعث تمرکز Mn و همچنین عناصر با میدان پایداری زیاد در آن‌ها گردد که نهایتاً منجر به تهی‌شدگی ماقماهای بارور باقی‌مانده از این عناصر می‌گردد؛ بدون این‌که نیازی به رخداد جدایش مواد فرار از ماقما باشد. تهی‌شدگی از Y بر خلاف MnO نمی‌تواند همراه با از دست رفتن مواد فرار در طی تبلور ماقماهای بارور حاصل شود [۱۰، ۲۷]. در صورت تبلور هورنبلند و یا کانی‌های فرعی مثل اسفن و آپاتیت، Y بهشت وارد ساختار این کانی‌ها می‌گردد [۱۰، ۲۹، ۳۰]. همچنین یک احتمال قوی دیگر برای تهی‌شدگی ماقماهای بارور از Y، منشأ گرفتن آن‌ها از ذوب‌بخشی سنگ مادری است که واجد کانی‌هایی مثل گارنت و هورنبلند در پس‌مانده حاصل از ذوب باشد. بهویژه گارنت که قویاً Y را در ساختار خود مشارکت می‌دهد [۳۰، ۳۱]. با این تفاسیر و با توجه به الگوی پیشنهاد شده برای تشکیل ماقماهای آداسکیتی نیوژن در کمان ماقمایی کرمان [۱۷] می‌توان عنوان کرد که تهی‌شدگی ماقماهای بارور از Mn بیشتر ناشی از دست رفتن آن همراه با مواد فرار در مراحل ابتدایی تبلور است. تهی‌شدگی این ماقماها از Y و عناصر با میدان پایداری زیاد ناشی از ذوب‌بخشی سنگ مادر حاوی گارنت و هورنبلند به عنوان کانی‌های غالب و پایدار در پس‌مانده حاصل از ذوب و یا جدایش آن‌ها ضمن فرایند تبلور تفریقی به داخل کانی‌های فرعی (زیرکن) و اصلی (پیروکسن و آمفیبول) است که ضریب جدایش زیادی برای Y از ماقماهای اولیه دارد.

شکل ۴. تفکیک توده‌های نفوذی بارور (تیپ کوه پنج) از نابارور (تیپ جبال بارز) در کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان با استفاده از نمودار مجموع عناصر با میدان پایداری زیاد ($\sum \text{HFSE}$) در مقابل Y

شکل ۳. تفکیک توده‌های نفوذی بارور از نیمه‌بارور (تیپ کوه پنج) و نابارور (تیپ جبال بارز) در کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان با استفاده از نمودار Y-MnO؛ نمودار پایه از [۶]

غنى‌شدگی از Sr

غنى‌شدگی زیاد از Sr (بیشتر از ۴۰۰ ppm) و یا به عبارت بهتر زیاد بودن مقادیر نسبت Sr/Y (بیشتر از ۳۰) در ماقماهای مولد کانسراهای مس پورفیری کرمان در مقایسه با ماقماهای نابارور این منطقه (Sr/Y کمتر از ۲۵) از تفاوت‌های بارز و اساسی بین توده‌های مذکور است. با استفاده از نمودار Sr/Y در مقابل مقدار

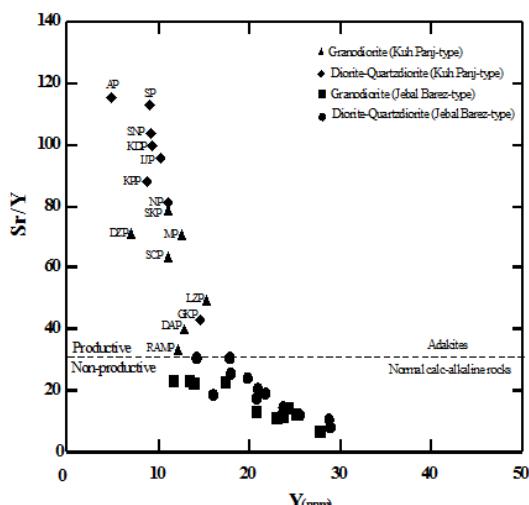
SiO_2 توده‌های تیپ کوه پنج به عنوان توده‌های بارور به خوبی از توده‌های تیپ جبال بارز به عنوان توده‌های نابارور تفکیک گردیدند (شکل ۵). همچنین دفاتر^۱ و دروموند^۲ [۳۲] اولین بار از نمودار Y/Sr در مقابل Y که برای تفکیک سنگ‌های آدکیتی از کالک آلکالین معمولی در کمان‌های ماقمایی معرفی شد، استفاده کردند. در این پژوهش به خوبی توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری را در محدوده توده‌های آدکیتی و در مقابل توده‌های نابارور جبال بارز را در محدوده سنگ‌های کالک آلکالین معمولی قرار می‌دهد (شکل ۶). گرایش آدکیتی توده‌های نفوذی بارور در بسیاری از ایالت‌های مس پورفیری دنیا از جمله در آند [۲۹]، [۳۳] و تبت [۳۴]-[۳۵] مورد تایید قرار گرفته است. مارتین و همکاران [۳۶] معتقدند که آدکیت‌ها در حقیقت از زیر مجموعه‌های اصلی ماقمایی کالک آلکالین هستند؛ اما تحت شرایط خاصی از فرآیندهای سنگ‌زایی مانند تقاضات در سنگ منشأهای آن‌ها در ناحیه ذوب و همچنین تفریق بلوری برخی کانی‌های فرعی خاص در مقایسه با سنگ‌های کالک آلکالین معمولی شکل گرفته‌اند که باعث پدیدار شدن برخی ویژگی‌های زمین‌شیمیایی خاص در آن‌ها شده است. در هر حال، زیاد بودن مقادیر نسبت Y/Sr در توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری کرمان نشان می‌دهند که ماقمایی مادر این سنگ‌ها ممکن است از محیطی منشأ گرفته باشد که در آن‌جا پلازیوکلاز وجود نداشته است و در مقابل آمفیبول و گارنت به عنوان کانی اصلی در پس‌ماند حاصل از ذوب نقش اصلی را ایفا کرده است. ناپدیدار شدن پلازیوکلاز و ذوب شدن آن طی فرایند ذوب بخشی توانسته است باعث افزایش Sr در ماقمایی مادر این سنگ‌ها گردد. همچنین وجود غلظت‌های کم از $\text{Y} (\leq 18 \text{ ppm})$ می‌تواند نشان‌گر باقی ماندن مقداری گارنت همراه با آمفیبول در پس‌ماند سنگ منشأ این توده‌ها یعنی سنگ‌های مافیک گارنت آمفیبوليٹی موجود در قاعده پوسته قاره‌ای ضخیم شده، تلقی گردد [۱۷]. در مقابل، مقادیر کم Sr در توده‌های نفوذی نابارور (تیپ جبال بارز) ممکن است انعکاس دهنده باقی ماندن پلازیوکلاز به عنوان بخش پس‌مانده حاصل از مذاب و یا تفریق یافتن و جدا شدن پلازیوکلاز از مذاب طی فرایند ذوب بخشی و نهایتاً تفریق بلوری باشد. این وضعیت باعث جداشدن Sr از مذاب و وارد شدن آن‌ها در ساختار پلازیوکلاز می‌گردد. در نتیجه ماقمایی نهایی فقیر از عناصر مذکور خواهد شد. همچنین غنی‌شدن‌گی بیشتر این سنگ‌ها از Y می‌تواند نشان‌گر عدم وجود گارنت در سنگ منشأ ماقمایی مولد این توده‌ها باشد [۱۷].

تفریق یافتنگی زیاد از عناصر خاکی نادر

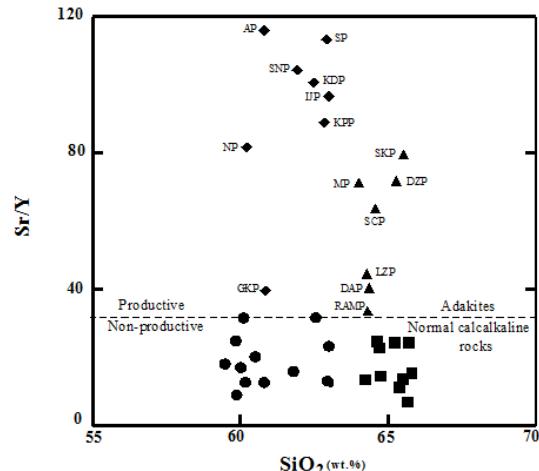
الگوی تغییرات فراوانی عناصر خاکی نادر برای توده‌های نفوذی بارور و نابارور در کمربند مس پورفیری کرمان که نسبت به کندریت C1 [۴۷] (شکل ۷) نشان‌دهنده روندهای با شیب زیاد برای عناصر خاکی نادر سبك (La-Eu) و با شیب متوسط تا نسبتاً زیاد برای عناصر خاکی نادر سنگین (Gd-Lu) به همراه فقدان بی‌هنجاری

۱. Defant

۲. Drummond

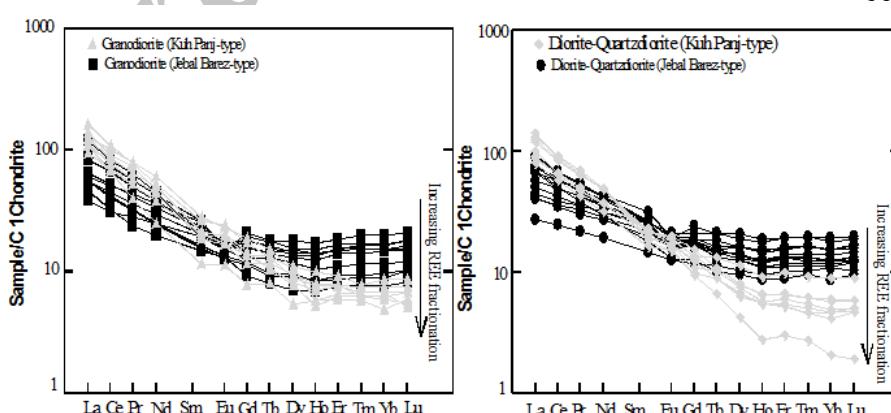

شکل ۶. تفکیک توده‌های نفوذی بارور (تیپ کوه پنج) از نابارور (تیپ جبال بارز) با استفاده از مقادیر نسبت Y در مقابل Sr/Y

شکل ۵. تفکیک توده‌های نفوذی بارور (تیپ کوه پنج) از نابارور (تیپ جبال بارز) با استفاده از مقادیر نسبت SiO_2 در مقابل Sr/Y
اختصارات روی شکل مانند زیرنویس شکل ۱ هستند

منفی Eu برای توده‌های بارور است. توده‌های نابارور دارای روندهایی با شیب کم تا متوسط برای عناصر خاکی نادر سبک و روندهای بدون شیب نابسیار کم شیب برای عناصر خاکی نادر سنگین به همراه بی‌هنگاری منفی Eu هستند. این الگوها به خوبی بیان‌گر افزایش میزان تقریق عناصر خاکی نادر در ماقماتیسم نفوذی کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان از دوره ایوسن پایانی-الیگوسن (تیپ جبال بارز) به طرف دوره‌های جوانتر (میوسن میانی-پایانی) است که منطبق بر زایش توده‌های نفوذی بارور در کمان بوده است. این تفاوت در روند منحنی‌های مربوط به تغییرات فراوانی عناصر خاکی نادر در این دو تیپ توده نفوذی با افزایش نسبت La/Yb نشان داده می‌شود که نشان‌گر تهی‌شدگی چشمگیر ماقماهای مولد کانسارهای مس پورفیری از Yb در مقایسه با توده‌های نابارور است.

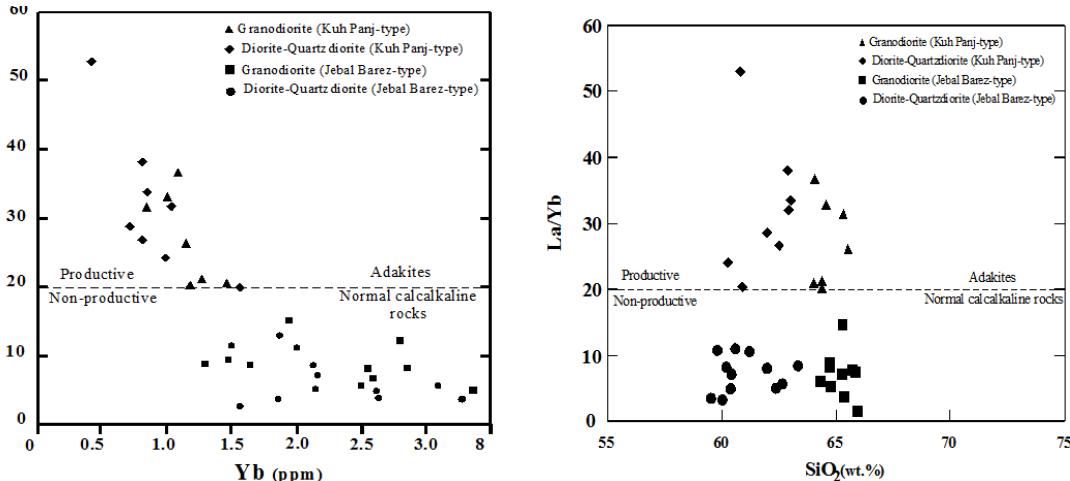

شکل ۷. مقایسه الگوی تغییرات فراوانی عناصر خاکی نادر در توده‌های نفوذی تیپ جبال بارز و تیپ کوه پنج که نسبت به کندریت C1 به هنگار شده‌اند. غنی‌شدگی کمتر گرانیتوییدهای کوه پنج از عناصر خاکی نادر متوسط و سنگین نسبت به گرانیتوییدهای جبال بارز به‌وضوح با قرار گرفتن روندهای مربوط به عناصر مذکور در آن‌ها در زیر روندهای مربوط به گرانیتوییدهای جبال بارز آشکار است

مقدار عددی نسبت La/Yb به عنوان شاخصی از مقدار تفریق کل عناصر نادر خاکی (سبک و سنگین از La) در ماگماها معرفی شده است به‌گونه‌ای که مقادیر بزرگتر از ۲۰ برای این نسبت به عنوان ماگماهای با تفریق یافتنگی زیاد و یا ماگماهای منشأ گرفته از ذوب تحت فشار زیاد ناحیه منشأ معرفی شده است [۳۲، ۳۹، ۴۰]. در اکثر توده‌های نفوذی مولد کانسارهای مس پورفیری دنیا همانند کانسارهای موجود در ایالت آریزونای ایالات متحده [۱۰]، آند در شیلی [۲۹]، [۳۳]، [۴۱] و چین در تبت [۳۵]-[۳۷]. چنین روندهایی به‌همراه مقادیر بزرگتر از ۲۰ برای نسبت La/Yb گزارش شده است. بر اساس نمودار La/Yb در مقابل SiO_2 توده‌های نفوذی تیپ کوه پنج (بارور) با La/Yb بزرگتر از ۲۰ در دامنه یکسانی از SiO_2 از توده‌های تیپ جبال بارز (نابارور) تفکیک شده‌اند (شکل ۸). بر اساس نمودار LaCN/Yb_{CN} در مقابل Yb_{CN} که مارتین^۱ و همکاران [۳۹] برای تفکیک سنگ‌های آداسیتی از کالک آلکالین معمولی در کمان‌های ماگمایی معرفی کرده‌اند توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری کرمان (تیپ کوه پنج) در محدوده توده‌های آداسیتی و توده‌های نابارور (تیپ جبال بارز) در محدوده سنگ‌های کالک آلکالین معمولی قرار گرفته‌اند (شکل ۹). این ویژگی یعنی غنی‌شدنگی از La و تهی‌شدنگی از Yb ($1/9 \text{ ppm} \leq$) در کانسارهای مس پورفیری شیلی [۴۱] و تبت [۳۷]، [۳۹] نیز تایید شده است. وجود غلظت‌های زیاد از عناصر خاکی نادر سبک مثل La نشان‌گر غنی‌بودن این ماگماها از عناصر متحرک‌تر در طی فرایند آبزدایی در ناحیه ذوب سنگ منشأ این ماگماها [۳۱]، [۴۲] است که خود نشان‌دهنده آبدار بودن چنین ماگمایی است. از طرف دیگر، وجود غلظت‌های پایین از Yb می‌تواند نشان‌دهنده باقی‌ماندن مقداری گارنت همراه با آمفیبیول در پس‌ماند ناحیه منشأ ماگمای مادر این سنگ‌ها باشد؛ زیرا این کانی‌ها عناصر خاکی نادر سنگین به‌همراه Y را به‌طور ترجیحی در ساختمان خود نگه می‌دارند [۳۰]، [۳۱]. بر این اساس می‌توان وجود یک سنگ منشأ با دو کانی آمفیبیول و گارنت یعنی سنگ‌های گارنت آمفیبیولیتی را به عنوان ناحیه منشأ ماگماهای مولد کانسارهای مس پورفیری تصور کرد که ذوب شده است. در نتیجه این ویژگی‌ها به آبدار بودن ماگمای بارور و تشکیل آن تحت فشار زیاد از یک منبع ماگمایی در حضور آمفیبیول و گارنت تفسیر می‌شود [۱۷]. تفریق بلوری کانی‌های اصلی (پیروکسن، آمفیبیول) و فرعی (آپاتیت، زیرکن، اسفن) در ماگماهای مافیک کالک آلکالین معمولی نیز می‌تواند باعث شکل‌گیری ماگمایی با تفریق یافتنگی زیاد از عناصر نادر خاکی ($\text{La/Yb} \geq ۲۰$) شود [۲۸]. از آنجا که توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری اکثراً واحدهای حدواسط تا فلزیک هستند (دیوریت، کوارتز‌دیوریت، گرانو دیوریت)، تفریق ماگماهای مافیک نیز می‌تواند چنین ماگماهای حدواسط و فلزیکی را تولید کند. افزایش تفریق باعث اشیاع شدن ماگماهای باقی‌مانده از آب، مواد فرار و عناصر خاکی نادر سبک به‌همراه مس و دیگر عناصر کلکوفیل خواهد شد و در مقابل از عناصر خاکی نادر سنگین مانند Yb که وارد کانی‌های متبلور شده از مذاب (همانند پیروکسن و آمفیبیول) شده‌اند، می‌گردد. بدین ترتیب ماگمای باقی‌مانده یک ماگمای مولد برای کانسارسازی مس پورفیری خواهد بود [۱۰]، [۲۸]

^۱. Martin

در هر حال، زیاد بودن نسبت La/Yb (≥ 20) که در بسیاری از توده‌های نفوذی مولد کانسارهای مس پورفیری دنیا مانند ناحیه کرمان ثابت شده است، می‌تواند به عنوان کلیدی اکتشافی برای شناسایی توده‌های بارور از نابارور استفاده شود.

شکل ۸. تفکیک توده‌های نفوذی بارور (تیپ کوه پنج) از نابارور (تیپ جبال بارز) با استفاده از مقادیر نسبت La/Yb در مقابل La/Yb

شکل ۹. تفکیک توده‌های نفوذی بارور از توده‌های نابارور در مقادیر La/Yb بیشتر از ۲۰

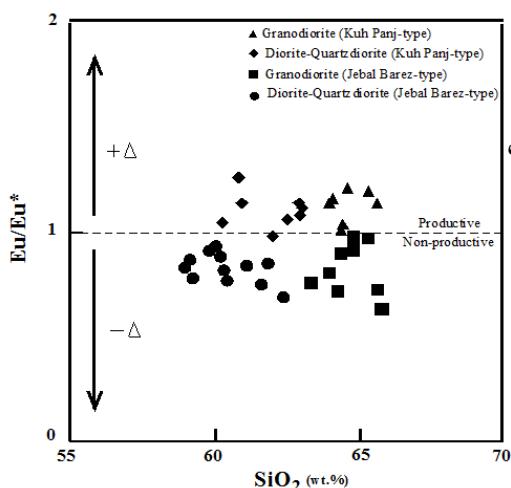
غنى شدگی از Eu

از ویژگی‌های دیگر زمین‌شیمیایی پدیدار شده در توده‌های نفوذی مولد (تیپ کوه پنج) که می‌توان آن را به عنوان ابزاری مؤثر در شناسایی توده‌های بارور از نابارور استفاده کرد بی‌هنجاری مثبت Eu در آن‌ها است که با مقادیر مساوی و یا بزرگتر از واحد $(\text{Eu}/\text{Eu}^*) = \text{Eu}_{\text{CN}}/\sqrt{\text{Sm}_{\text{CN}} \times \text{Gd}_{\text{CN}}}$ $(\text{Eu}/\text{Eu}^*) > 1$ مشخص می‌شود (شکل ۱۰). بی‌هنجاری مثبت Eu (+) به آبدار بودن ماقما و فوگاسیته زیاد اکسیژن در محیط تشکیل این ماقما تفسیر شده است [۴۴]. اعتقاد بر این است که در دسترس بودن مقادیر زیاد آب در محل تولید مذاب باعث تشکیل ماقماهای آبدار اکسیدان (یعنی با بی‌هنجاری مثبت Eu) می‌گردد. شرایط اکسیدان در ماقماهای تولید شده از تشکیل و جایش فازهای سولفیدی به صورت مذاب سولفیدی از مذاب سیلیکاته جلوگیری می‌کند و در نتیجه سبب می‌گردد که گوگرد و مس تا مراحل نهایی در مذاب سیلیکاتی باقی‌مانند و تغليظ شوند. این فرایند باعث می‌شود که ماقماهای نهایی از مس و دیگر فلزات غنی‌گردد و برای کانسارسازی مناسب شود [۴۴]. از منظر فرایندهای سنگزایی، فقدان بی‌هنجاری منفی Eu در توده‌های نفوذی بارور نشان می‌دهد که ماقماهای مادر این توده‌ها ممکن است از محیطی منشأ گرفته باشد که در آن‌جا پلازموکلار به دلیل وجود آب فراوان نمی‌توانسته پایدار باشد و ذوب آن طی فرایند ذوب بخشی ناحیه منشأ ماقما توانسته است باعث افزایش مقادیر Eu به همراه Sr در ماقمای باقی‌مانده گردد که متعاقباً توانسته توده‌های بارور را شکل دهد [۴۵، ۴۶]. در مقابل، سنگ‌های با بی‌هنجاری

منفی Eu ($1 < \text{Eu/Eu}^*$) که نشان‌دهنده منشأ گرفتن آن‌ها از ماقماهای مادر با گُریزندگی^۱ اندک اکسیژن هستند از این‌رو که توانایی جلوگیری از تشکیل فاز‌های سولفیدی و پایدار‌ماندن آن‌ها را در مذاب‌های سیلیکاتی را ندارند، باعث می‌گردد که فاز‌های سولفیدی تشکیل شده همراه و همزمان با تشکیل سیلیکات‌ها همانند پیروکسن و آمفیبول در ساختار آن‌ها را جای‌گزین گردند. در نتیجه این فرایند میزان گوگرد و فلز در ماقماهای باقی‌مانده به شدت کاهش می‌یابد. این ماقما توانایی زایش کانسارهای مس پورفیری را نخواهد داشت. این شرایط ظاهرًا در توده‌های نیپ جبال بارز حکم‌فرما بوده است. از جنبه فرایندهای سنگزایی، بی‌هنجری منفی Eu به‌همراه مقادیر کم Sr در توده‌های نفوذی نیپ جبال بارز ممکن است انعکاس دهنده باقی‌ماندن پلاژیوکلاز به‌عنوان بخش پس‌مانده حاصل از مذاب و یا تقریق یافتن و جدا شدن پلاژیوکلاز از مذاب طی فرایند ذوب بخشی و نهایتاً تقریق بلوری باشد [۳۰، ۳۱]. این وضعیت باعث جاذشدن Eu و Sr از مذاب باقی‌مانده و وارد شدن آن‌ها در ساختار پلاژیوکلاز می‌گردد. در نتیجه ماقماهای نهایی که چنین توده‌هایی را شکل داده است فقیر از عناصر مذکور خواهد شد.

نتیجه‌گیری

ویژگی‌های زمین شیمیایی عناصر فرعی (La, Eu, Y, MnO, Sr) و خاکی نادر (HFS) در نمونه‌های سنگ گل از توده‌های نفوذی بارور و نابارور در کمربند مس پورفیری کرمان کاملاً از هم تمایز ندارند.

شکل ۱۰. تفکیک توده‌های نفوذی بارور از نابارور بر اساس ضریب شاخص اکسیدان بودن ماقما ($\text{Eu/Eu}^* \geq 1$). +Δ. ($\text{Eu/Eu}^* \geq 1$) و -Δ. ($\text{Eu/Eu}^* < 1$) معروف شدت اکسیدان بودن ماقماها معرفی شده است

که این تمایز ناشی از شرایط کاملاً متفاوت شکل‌گیری ماقماهای مادر این توده‌ها در دو دوره زمانی ایوسن-الیگوسن و میوسن می‌انجامد. پایانی در گذر مراحل تکاملی کمان ماقمایی سنوزوییک کرمان بوده است. تفاوت‌های زمین‌شیمیایی مذکور نشان می‌دهد که توده‌های بارور چه به صورت ماقمای آبدار شکل گرفته تحت ذوب بخشی در فشار زیاد حاصل شده باشند و چه از تبلور تفریقی چنین ماقمایی به وجود آمده باشند، از آب و مواد فرار و به تبع آن فوگاسیته اکسیژن بالایی برخوردار گردیده‌اند که توانسته است از تشکیل و پایدار شدن فاز‌های سولفیدی در مذاب‌های سیلیکاتی جلوگیری کرده و بدین طریق باعث تغییض آن‌ها در بخش سیال گرمابی توده نفوذی در حال

۱. Fugacity

تبلور گردد که در نهایت منجر به شکل‌گیری توده‌های مولد کانسارهای مس پورفیری شده است. نسبت‌های $\text{Eu}/\text{Eu}^* \geq 1$ و $\text{La}/\text{Yb} \geq 20$ ، $\text{Sr}/\text{Y} \geq 3$ ، $\text{MnO} \leq 1\%$ به همراه مقادیر کم Y (کمتر از 18 ppm)، $\sum \text{HFSE} \leq 100 \text{ ppm}$ به عنوان شاخص‌های زمین‌شیمیایی ماگماهای آبدار و البته اکسیدان مولد درصد) و کانسارهای مس پورفیری، می‌توانند در مرحله اکتشاف ناحیه‌ای در دیگر مراکز مسخیز ایران استفاده و ارزیابی شوند و از این طریق توده‌های نفوذی بارور را از نابارور تفکیک کرد.

قدرتانی

از حمایت‌های مالی امور تحقیق و توسعه شرکت ملی صنایع مس ایران که در این پژوهش همکاری‌های ارزنده‌ای داشته است صدمیمانه سپاس‌گزاری می‌شود.

منابع

1. P. G. Feiss, "Magmatic sources of copper in porphyry copper deposits", *Economic Geology*, 73 (1978) 397-404.
2. D. R. Mason, J. A. MacDonald, "Intrusive rocks and porphyry copper occurrences of the Papua New Guinea-Solomon Islands region: A reconnaissance study", *Economic Geology*, 73 (1978) 857-877.
3. D. R. Mason, P. G. Feiss, "On the relationship between whole rock chemistry and porphyry copper mineralization", *Economic Geology*, 74 (1979) 1506-1510.
4. M. H. Karimpour, W. W. Bowes, "Application of trace elements and isotopes for discriminating between porphyry molybdenum, copper, and Tin systems and implications for predicting the grade: Global tectonics and Metallogeny", 2 (1983a) 29-36.
5. S. C. Creasy, "The Schultze Granite, the Tea cup granodiorite, and the granite basin porphyry: A geochemical comparison of mineralized stocks in southern Arizona", U.S. Geological Survey, 15 (1984) 443-446.
6. J. A. Baldwin, J. A. Pearce, "Discrimination of productive and nonproductive porphyritic intrusions in the Chilean Andes", *Economic Geology*, 77 (1982) 664-674.
7. S. E. Kesler, J. M. Isseigonis, A. H. Brownlow, P. E. Damon, W. J. Moore, K. E. Northcote and V. A. Preto, "Geochemistry of biotite from mineralized and barren intrusive systems", *Economic Geology*, 70 (1975) 643-659.

8. D. R. Mason, "Compositional variations in ferromagnesian minerals from porphyry copper-generating and barren intrusions of the western Highlands, Papua New Guinea", *Economic Geology*, 73(1978) 878-890.
9. D. A. F. Hendry, A. R. Chivas, J. V. P. Long, S. J. B. Reed, "Chemical differences between minerals from mineralizing and barren intrusions from some North American porphyry copper deposits", *Contribution to Mineralogy and Petrology*, 89 (1985) 317-329.
10. J. R. Lang, S. R. Titley, "Isotopic and geochemical characteristics of Laramide magmatic systems in Arizona and implications for the genesis of the porphyry copper deposits", *Economic Geology*, 93 (1998) 138-170.
11. J. R. Ballard, J. M. Palin, I. H. Campbell, "Relative oxidation states of magmas inferred from Ce(IV)/Ce(III) in zircon: Application to porphyry copper deposits of northern Chile", *Contribution to Mineralogy and Petrology*, 144 (2002) 347-364.
12. J. Shahabpour, J. D. Kramers, "Lead isotope data from the SarCheshmeh porphyry copper deposit, Kerman, Iran", *Mineralium Deposita*, 22 (1987) 278-281.
13. J. Hassanzadeh, "Metallogenic and tectono-magmatic events in the SE sector of the Cenozoic active continental margin of Iran (Shahr e Babak area, Kerman province)", Ph.D. Thesis, Univ. CLA, USA (1993).
14. B. I. A. McInnes, N. J. Evans, E. Belousova, W. L. Griffin, "Porphyry copper deposits of the Kerman belt, Iran: timing of mineralization and exhumation processes", CSIRO. Scientific Research Report 41 (2003).
15. N. Taghipour, A. Aftabi, R. Mathur, "Geology and Re-Os Geochronology of Mineralization of the Miduk Porphyry Copper Deposit, Iran", *Resource Geology* 58 (2008) 143-160.
16. V. Saric, N. Mijalkovic, "Metallogenic map of Kerman region, 1:500000 scale. In: Exploration for ore deposits in Kerman region", *Geological Survey of Iran*, 53 (1973).
17. B. Shafiei, M. Haschke, J. Shahabpour, "Recycling of orogenic arc crust triggers porphyry Cu mineralization in Kerman Cenozoic arc rocks, southeastern Iran", *Mineralium Deposita*, 44 (2009) 265-283.
18. M. D. Dimitrijevic, "Geology of Kerman region", *Geological Survey of Iran*, 52 (1973).
19. Rio Tinto Ltd., "Structural interpretation of the Kerman belt", Iran: Unpublished report of National Iranian Copper Industries Company, (2001).

20. T. Ahmad, M. Posht Kuh, "Geochemistry and petrogenesis of Urumiah-Dokhtar volcanic belt around Nain and Rafsanjan area: a preliminary study: Treatise on the Geology of Iran", Iranian Ministry of Mines and Metals, (1993).
21. B. Shafiei, "Lead isotope signatures of the igneous rocks and porphyry copper deposits from the Kerman Cenozoic magmatic arc (SE Iran), and their magmatic-metallogenetic implications", *Ore Geology Reviews*, 38 (2010) 27-36.
22. B. Shafiei, J. Shahabpour, M. Haschke, "Transition from Paleogene normal cala-alkaline to Neogene adakitic-like plutonism and Cu-metallogeny in the Kerman porphyry copper belt: Response to Neogene crustal thickening", *Journal of Sciences, I.R. Iran*, 19 (2008) 67-84.
23. G. Conrad, J. Conrad, M. Girod, "Les formation continentales tertiaires et quaternaires du bloc du lout (Iran): importances du plutonisme et du volcanisme", *Mem. H. Ser. Soc. Geol. France*, 8 (1977) 53-75.
24. M. Ghorashi-Zadeh, "Development of hypogene and supergene alteration and copper mineralization patterns, Sar Cheshmeh porphyry copper deposit, Iran" Unpublished M.Sc. thesis, Brock University., Canada (1978).
25. B. I. A. McInnes, N. J. Evans, F. Q. Fu, S. Garwin, "Application of thermo-chronology to hydrothermal ore deposits", *Reviews in Mineralogy and geochemistry*, 58 (2005) 467-498.
26. L. B. Gustafson, "Some major factors of porphyry copper genesis", *Economic Geology*, 73(1978) 600-607.
27. R. T. Flynn, C. W. Burnham, "An experimental determination of rare earth partition coefficients between a chloride containing vapour phase and silicate melts", In: M. J. Drake and J. R. Holloway (Eds.), *Experimental trace element geochemistry: Proceedings of an international conference, held in Sedona, Arizona,Oxford*, Pergamon, 3 (1978) 685-701.
28. J. P. Richards, R. Kerrich, "Adakite-like Rocks: Their diverse origins and questionable role in metallogenesis", *Economic Geology*, 102 (2007) 537-576.
29. T. Bissig, A. H. Clark, J. K. W. Lee, A. V. Quadt, "Petrogenetic and metallogenetic responses to Miocene slab flattening: new constraints from the El Indio-Pascua Au-Ag-Cu belt", Chile/Argentina. *Mineralium Deposita*, 38 (2003) 844-862.
30. P. Henderson, "Rare earth element geochemistry", Elsevier Sci. Pub. Co. (1984) 510.

31. H. Rollinson, "Using geochemical data: Evaluation, presentation", interpretation: Harlow, UK, Longman (1993).
32. M. J. Defant, M. S. Drummond, "Derivation of some modern magmas by melting of young subducted lithosphere", *Nature*, 347 (1990) 662-665.
33. M. Reich, M. Parada, C. Palacios, A. Dietrich, F. Schultz, B. Lehman, "Adakite-like signature of Late Miocene intrusions at the Los Pelambres giant porphyry copper deposit in the Andes of central Chile: metallogenetic implications", *Mineralium Deposita*, 38 (2003) 876-885.
34. R. Oyarzun, A. Marquez, J. Lillo, I. Lopez, S. Rivera, "Giant versus small porphyry copper deposits of Cenozoic age in northern Chile: adakitic versus normal calc-alkaline magmatism", *Mineralium Deposita*, 36 (2001) 794-798.
35. Q. Wang, D. A. Wyman, J. F. Xu, Z. H. Zhao, P. Jian, X. L. Xiong, Z. W. Bao, C. F. Li and Z. H. Bai, "Petrogenesis of Cretaceous adakitic and shoshonitic igneous rocks in the Luzong area, Anhui Province (eastern China): Implications for geodynamics and Cu-Au mineralization", *Lithos*, 89 (2006a) 424-446.
36. L. Zhang, X. Wenjiao, K. Qin, Q. Zhang, "The adakite connection of the Tuwu-Yandong copper porphyry belt, Eastern Tianshan, NW China: trace element and Sr-Nd-Pb isotope geochemistry", *Mineralium Deposita*, 41 (2006) 188-200.
37. Z. Hou, Z. Yang, X. Qu, X. Meng, Z. Li, G. Beaudoin, Z. Rui, Y. Gao, "The Miocene Gangdese porphyry copper belt generated during post-collisional extention in Tibetan orogen", *Ore Geology Reviews*, 36(2009) 25-51.
38. Z. Yang, Z. Hou, N. C. White, Z. Chang, Z. Li, Y. Song, "Geology of the post-collisional porphyry copper deposits at Qulong, Tibet", *Ore Geology Reviews*, 36 (2009) 133-159.
39. H. Martin, R. H. Smithies, R. Rapp, J. F. Moyen, D. Champion, "An overview of adakite, tonalite-trondhjemite-granodiorite (TTG), and sanukitoid: relationships and some implications for crustal evolution", *Lithos*, 79 (2005) 1-24.
40. H. Rollinson, "Geodynamic controls on adakite, TTG and sanukitoid genesis: implications for models of crust formation", *Lithos*, 79 (2005) ix-xii.
41. F. Camus, J. Dilles, "A special issue devoted to porphyry copper deposits of Northern Chile:Preface", *Economic Geology*, 96 (2001) 233-237.

42. S. M. Kay, C. Mpodozis, "Central Andes ore deposits linked to evolving shallow subduction systems and thickening crust", GSA TODAY (Geol. Soc. Am.), 11 (2001) 4-9.
43. J. P. Richards, A. J. Boyce, M. S. Pringle, "Geological evolution of the Escondida area, northern Chile: A model for spatial and temporal localization of porphyry Cu mineralization", Economic Geology, 96 (2001) 271-305.
44. E. J. Mungall, "Roasting the mantle: slab melting and the genesis of major Au and Au-rich Cu deposits", Geology, 30 (2002) 915-918.
45. G. M. Moore, I. S. E. Carmichael, "The hydrous phase equilibria (to 3 kbar) of an andesite and basaltic andesite from western Mexico: constraints on water content and conditions of phenocryst growth", Contribution to Mineralogy and Petrology, 130 (1998) 304-319.
46. P. B. Kelemen, K. Hanghoj, A. R. Greene, "One view of the geochemistry of subduction-related magmatic arcs, with an emphasis on primitive andesite and lower crust", In: R.L. Rudnick, (Ed.), Treatise on Geochemistry, 3 (2003) 593-659.
47. S. S. Sun, W. F. McDonough, "Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes. In: A. D. Saunders and M. J. Norry, (Eds.), Magmatism in ocean basins", Geological Society of London, 42 (1989) 313-345.
48. G. A. Dehghani, T. Makris, "The gravity field and crustal structure of Iran", Geological Survey of Iran, 51(1983) 51-68.